

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-541/10

Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY) a další

v.

Rada Evropské unie

„Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí určené členskému státu s cílem zlepšit situaci nadměrného schodku — Nedostatek bezprostředního dotčení — Nepřípustnost“

Shrnutí – usnesení Tribunálu (prvního senátu) ze dne 27. listopadu 2012

1. *Žaloba na neplatnost — Fyzické nebo právnické osoby — Akty týkající se jich bezprostředně a osobně — Přímé dotčení — Kritéria — Rozhodnutí Rady vyzývající členský stát, aby přijal opatření ke zlepšení situace nadměrného schodku — Žaloba podaná odborovou konfederací i jejími členy*

(Článek 263, čtvrtý pododstavec SFEU; nařízení Rady č. 1467/97, článek 5)

2. *Evropská unie — Soudní přezkum legality aktů orgánů — Akty vyžadující vnitrostátní prováděcí opatření — Možnost, aby fyzické nebo právnické osoby postupovaly cestou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce směřující k posouzení platnosti — Povinnost členských států stanovit procesní prostředky nezbytné k zajištění účinné právní ochrany — Podání žaloby na neplatnost k unijnímu soudu v případě neexistence procesních prostředků před vnitrostátním soudem — Vyloučení*

(Článek 19, odst. 1 první pododstavec, SEU, 263 SFEU, 267 SFEU a 277 SFEU)

1. Podmínka přípustnosti stanovená v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU, podle které fyzická nebo právnická osoba musí být bezprostředně dotčena rozhodnutím, které je předmětem žaloby, vyžaduje splnění dvou kumulativních podmínek, a to zaprvé, aby napadené opatření Společenství bezprostředně zakládalo následky pro právní postavení jednotlivce, a zadruhé, aby jeho adresátům pověřeným jeho provedením neoponechávalo žádnou volnost uvážení, a naopak, aby toto provedení bylo čistě automatické povahy a vyplývalo výlučně z úpravy Společenství, aniž by bylo třeba použít další zprostředkující předpisy.

Odborová konfederace, jejíž členy v podstatě tvoří všichni úředníci a zaměstnanci právnických osob veřejného práva, jakož i členové této konfederace, tedy nejsou bezprostředně dotčeni rozhodnutím Rady vyzývajícím členský stát k přijetí opatření ke zlepšení nadměrného schodku.

Ustanovení tohoto rozhodnutí, které se týká opatření, jež má členský stát přijmout ke snížení nadměrného schodku, vzhledem k tomu, že dotyčným členskému státu stanoví povinnost dosáhnout rozpočtového cíle, tedy úspory určité částky za rok prostřednictvím snížení prémie vyplácených státním zaměstnancům, aniž by stanovilo podrobnosti tohoto snížení nebo kategorie státních zaměstnanců, které jím budou dotčeny, což jsou skutečnosti, jejichž posouzení je ponecháno na členském státu, totiž nemůže mít bezprostřední účinky na právní postavení žalobců, protože orgány členského státu mají v rámci jeho provádění významný prostor pro uvážení.

Stejně tak se uvedených žalobců bezprostředně nedotýká ustanovení dotyčného rozhodnutí, které stanoví povinnost téhož členského státu přijmout zákon reformující důchodový systém s cílem zajistit jeho střednědobou a dlouhodobou udržitelnost, jelikož ke svému provedení vyžaduje přijetí takového zákona a ponechává orgánům členského státu velmi významný prostor pro uvážení, aby definovaly obsah zákona, za předpokladu, že zajistí střednědobou a dlouhodobou životaschopnost důchodového systému, přičemž jejich právního postavení se může případně bezprostředně dotýkat jen tento zákon.

Kromě toho ustanovení téhož rozhodnutí, které stanoví strop pro nahrazení zaměstnanců ve veřejném sektoru, kteří odcházejí do důchodu, představuje obecné opatření k organizování a řízení veřejné správy a bezprostředně se tedy nedotýká právního postavení žalobců. Pokud by totiž toto ustanovení vyvolalo zhoršení fungování veřejných služeb a poškození pracovních podmínek žalobců, jedná se o okolnost, která se nedotýká jejich právního postavení, nýbrž pouze jejich postavení faktického.

Konečně, vzhledem k tomu, že konečným cílem je snížení nadměrného schodku veřejných financí země, ustanovení napadených aktů, která stanoví, že dotyčný členský stát přijme určitá opatření k fiskální konsolidaci, opatření určená k posílení rozpočtové kázně a dohledu nad ní, jakož i opatření strukturální povahy určená především ke zlepšení konkurenceschopnosti vnitrostátního hospodářství obecně, s ohledem na svou rozsáhlost vyžadují vnitrostátní prováděcí opatření, která blíže určí jejich obsah. V rámci tohoto provedení mají orgány dotčeného členského státu významný prostor pro uvážení za předpokladu, že bude dodržen konečný cíl snížení nadměrného schodku. Právního postavení žalobců se případně přímo dotknou až tato vnitrostátní opatření.

(viz body 64, 70, 72–74, 76, 78, 80, 84)

2. Smlouva ve svých člancích 263 SFEU a 277 SFEU a dále v článku 267 SFEU zavedla úplný systém procesních prostředků a řízení určených k zajištění přezkumu legality aktů orgánů a tento přezkum svěřila unijnímu soudu. V tomto systému fyzické a právnické osoby, které nemohou z důvodů podmínek přípustnosti uvedených v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU přímo napadnout unijní nařizovací akty vyžadující prováděcí opatření členského státu, jemuž jsou určeny, mají zejména možnost uplatnit neplatnost takových aktů před vnitrostátními soudy a přivést tyto soudy, které nejsou samy o sobě oprávněny konstatovat neplatnost zmíněných aktů, k dotázání se v tomto ohledu Soudního dvora prostřednictvím předběžných otázek.

Přípustnost žaloby na neplatnost uvedených aktů u unijního soudu nemůže záviset na otázce existence procesních prostředků před vnitrostátním soudem umožňujících přezkum jejich platnosti; nemůže záviset ani na údajné zdlouhavosti vnitrostátních řízení. Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU totiž stanoví, že členským státům přísluší, aby stanovily prostředky nezbytné k zajištění účinné právní ochrany v oblastech upravených unijním právem.

(viz body 89, 90, 93)